

Blanes, Palamós i Roses acullen el vaixell que rescata «supervivents de l'impossible»

L'«Astral», el veler de l'ONG catalana Proactiva Open Arms, es troba en la seva primera campanya de sensibilització

Blanes, Palamós i Roses acullen el vaixell que rescata «supervivents de l'impossible»

Astral, el veler emblema en el rescat de persones que es juguen la vida posant-la en mans de màfies per fugir de la guerra i la pobresa, navega per aigües gironines. Avui surt del port de Palamós direcció a Roses, on a partir de demà rebrà escolars i tothom que vulgui conèixer de primera mà la crisi humanitària que empeny milers d'exiliats al Mediterrani. Qui pugui al vaixell trepitjarà

la mateixa coberta que molts d'ells.

Aquesta nau «amb una història en cada racó», tal com va remarcar un dels seus voluntaris a bord, Rubén Lago, pertany a la Fundació Proactiva Open Arms, l'ONG de Badalona centrada en la vigilància i el salvament d'embarcacions a l'Egeu i el Mediterrani des del 2015. Tot i haver-se convertit en un símbol, catapultat a l'opinió pública l'any passat per un documental del programa Salvados (La Sexta), la seva condició de veler fa que no sigui el més adequat per l'hivern perquè, a banda de no tenir massa capacitat –encara que el cap de màquines, el grec Savvas Kourepinis, va apuntar que ha arribat a portar 300 persones–, la majoria de rescatats s'han d'acomodar a la proa. Per això, l'ONG ha decidit donar-li un ús pedagògic fins a la primavera, quan les condicions climàtiques millorin i es pugui afegir al remolcador Open Arms, que no ha aturat l'activitat –ahir mateix va rescatar 311 persones. Fins fa un parell de mesos, quan el contracte amb l'armador va expirar, també comptaven amb el vaixell Golfo Azzurro.

Els rescats al mar són la pota principal de la missió d'aquesta organització creada per Òscar Camps, però en té dues més: la comunicació, motiu pel qual graven totes les accions i sempre els acompanyen periodistes; i la sensibilització, perquè «per nosaltres és fonamental donar veu a la gent que rescatem, contrarestar la desinformació i la campanya de difamació de les institucions europees, sobretot des de fa 4 mesos –va lamentar Lago–, i evidenciar la inacció de la Unió Europea». Precisament, el seu pas per la Costa Brava s'emmarca en aquest últim propòsit i en una primera campanya que fan amb el suport de la Fundació Barça i Ports de la Generalitat [<http://www.diaridegirona.cat/tags/generalitat-de-catalunya.html>], que els ha dut a vuit ports catalans, des de l'Ametlla de Mar a Roses. El recorregut gironí va començar el 27 de novembre a Blanes.

Tornant al paper de la UE, Lago la va acusar d'haver «decidit que no vol que segueixin arribant persones de Líbia, on sap que es venen esclaus i que el 95% de les dones que rescatem han estat violades repetidament». En la seva opinió i «salvant les distàncies, és com si a la II Guerra Mundial Àustria o França haguessin tornat els

jueus a Alemanya sabent que els posaven en camps de concentració».

Al costat de Lago i de Kourepinis, a bord de l' Astral hi ha tres persones més a càrrec de la campanya de sensibilització ciutadana; una tripulació que per als rescats augmenta fins a onze. Quan estan en acció, la Guàrdia Costera italiana és la seva via principal per trobar barques a la deriva, ja que la «lleï del mar» l'obliga a avisar les embarcacions més properes perquè prestin auxili. Ara bé, també en localitzen gràcies a hores de guàrdia davant del radar o pentinant l'horitzó amb prismàtics i, quan ho fan, solen ser de dos tipus: de fusta, «antics pesquers als que les màfies treuen tot l'emmagatzematge per posar-hi fins a 3 plantes» –va dir Lago–, on han arribat a trobar mil persones que «no es poden estirar, van tot el trajecte a la gatzoneta, aspirant el fum de motors d'antics camions i d'una gasolina amb gran càrrega de plom que reacciona químicament amb el salnitre del mar, provocant cremades»; o de goma, d'entre 9 i 12 metres de llarg, carregades de 100 a 200 persones.

Amb el pas del temps, han après a reduir el perill de les operacions d'aproximació i de rescat. Ho fan amb precaució, explicant qui són i de quina manera repartiran els salvavides i procediran al desembarcament, un procés lent perquè a cada barca de rescat només hi caben 15 o 16 persones que van traslladant fins al vaixell gran. Allà es fa un primer triatge mèdic i es calma la set i la gana amb aigua, barretes energètiques, batuts proteics i arròs blanc. En moltes missions, qui ho ha preparat és la basca Igone Mariezcurrena, que dijous explicava la feina de Proactiva Open Arms a un grup de visitants de l' Astral a Palamós. Sobre els exiliats salvats, va afirmar: «Arriben supervivents de l'impossible».

Aquests només són fragments de la realitat que els voluntaris expliquen als escolars –de 6 a 15 anys, amb xerrades i projeccions de vídeo adaptades a cada edat– i als interessats en el que fan i representen ONG com la seva. Els cooperants d'Open Arms són professionals preparats i la majoria, socorristes i patrons d'embarcació amb experiència en rescats i situacions d'emergència; igual que l'equip mèdic, integrat per una doctora i un infermer. L'equip es completa amb dues persones polivalents a coberta, formades en alguna professió del mar i provinents d'àmbits molt diversos: el gallec RubenLago és terapeuta en addiccions, ara en excedència d'una clínica per a la detecció de drogodependències; i el seu company, Arce García, fa un doctorat en Biomedicina. Quan ja es troben a la recta final d'un tour que acabarà a les Balears, Lago va assegurar que, «per nosaltres, aquesta campanya és quasi terapèutica perquè ens permet explicar-ho i no guardar-nos la ràbia acumulada».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/12/10/astral-veler-que-rescata-supervivents/884205.html?utm_source=rss